

Satser. Endvidere skal jeg nævne Varer som grovere Jernvarer, Stangjær, Baandjern, i det hele taget Raavarer. Paa disse Omraader fører vi altsaa Principperne i Venstres Program af 1872 og i Toldloven af 1908 videre. Jeg kunde ogsaa nævne andre Varer, som ganske vist ikke bliver toldfri, men som faar en betydelig Nedsættelse; der er saa almindelige Varer som Rudeglas, almindelige Flasker, Søm, Metaltraad, Tændstikker og forskellige andre Ting. Paa dette Omraade gaar man i det gode gamle Spor: Nedsættelser og Lettelser, saa vidt det lader sig gøre, for den store Befolknings almindeligste Forbrugsgenstande, altsaa ikke alene for de rene Livsfornødenheder, men for mange Ting, som hører ind under det almindelige Behov. Mennesket lever jo ikke af Brød alene, der skal mere til.

Vi gaar fremdeles videre ad den Vej, som Venstres Program af 1872 pegede paa, og som vi fulgte i 1908, idet vi beskatter Luksusvarer betydelig haardere, end man kunde gøre det i 1908. Jeg behøver her blot at minde om den Lov, som for faa Dage siden vedtoges efter 3 Behandlinger i Løbet af en Eftermiddag, og som populært kaldes Hamstringsloven; det vil være klart, at det er en Beskatning af Luksusvarer, der er i fuld Overensstemmelse med Venstres tidligere Program og tidligere Standpunkt. Forhøjelsen gælder Varer som Silke, Pelsværk, finere Glasvarer og Porcelæn, alt sammen Varer, som det ganske vist kan være ønskeligt at have, men som i knappe Tider til en vis Grad kan og bør undværes.

Desuden skal jeg nævne, at der af den gamle Toldlov bliver fjernet visse uheldige Punkter, som har vist sig at være der, idet man ikke har kunnet overse de paagældende Forhold paa det Tidspunkt, da Toldloven blev vedtaget. Ogsaa nu ved denne Lejlighed kan det være vanskeligt at overse Forholdet, og jeg vil ikke give det Udseende af, at jeg kan overse Virkningerne af de foreslaaede Ændringer, det maa blive Udvalget forbeholdt at komme nærmere ind paa Drøftelsen af disse. Men Udviklingen har altsaa ført med sig, at der er visse Punkter i Toldloven, som maa fjernes.

Det er ejendommeligt, hvorledes en Toldlov kan virke ganske imod sin Bestemmelse. Et Eksempel derpaa har man i Petroleumstolden. Da Toldloven af 1863 blev

vedtaget, kendte man overhovedet ikke Petroleum her i Landet. Jeg gør opmærksom paa, hvad maaske vil være lidt underligt for den yngre Generation at høre, at den første Petroleumskilde opdagedes i 1859; der er da intet mærkeligt i, at vi ikke kendte Petroleum i 1863. Resultatet blev, at da Petroleum begyndte at komme frem, havde man ikke andre Satser at henføre den under end Oliesatsen, hvorfor den blev beskattet saa højt, som Tilfældet var. Men noget saadant var aldrig tilsigtet, og derfor var det ved Revisionen af Toldloven i 1908 et af de første Punkter, hvor uheldige Virkninger maatte fjernes.

Noget lignende fremtræder paa visse andre Omraader. Der er det, man kalder negativ Beskyttelse; derved forstaar man, at en Industri maa betale Told af sine Raavarer og mulig af disse betale en Told, som er større end den Beskyttelse, der eventuelt er for den færdige Artikel. Altsaa, Toldudgiften bliver større end Toldbeskyttelsen. Udviklingen har medført noget saadant paa visse Punkter; men det søger det foreliggende Lovforslag at ændre.

Det, som imidlertid for mig staar som det vigtigste, er Genindførelsen af den siden 1797 tabte Værditold. Jeg omtalte den før og vil gerne sige lidt mere om den i Tilslutning til de Udtalelser, der forleden fremsattes af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om, hvad der egentlig er Luksus, og hvad der ikke er Luksus. Jeg ved fuldt vel, at det er et vanskeligt Begreb at afgrænse; det er vanskeligt at sige: det er Skellet mellem Luksus og Ikke-Luksus, ja, det er i Virkeligheden ret umuligt. Det er nemlig saadan, at den Vare, som i sin Fremkomst maaske er Luksus, kan blive hver Mands Artikel i Løbet af kortere eller længere Tid, dels derved, at Befolkningen bliver mere velhavende og bedre kan forskaaffe sig den, eller derved, at Varen bliver mere almindelig og derved lettere tilgængelig. Altsaa Begrebet Luksus, saadan som Venstre nu definerer det, eller i alt Fald praktiserer det — maa jeg vel hellere sige —, i det foreliggende Forslag, vil jeg under ingen Omstændigheder have sat op som aldeles uanribeligt. Jeg vilde føle mig tilfreds, hvis man kunde blive saa nogenlunde enig om, at selv om en Del af de Artikler, Talen her er